

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 136.

Sjette Session's anden Samling.

48de Møde.

Tirsdagen den 6te Marts.

(Forts.)

M. W. Bruun: Jeg skal kun tillade mig en kort Bemærkning i Anledning af, hvad den ærede sidste Taler yttrede, da han udtalte sig om det sidste Punkt i Fleertallets Indstilling. Det forekommer mig, at han ved at omtale dette yttrede sig, som om Mindretallet i Udvalget slet intet Tillæg vilde give dem, der havde under 300 Rd.; det maa berøe paa en Misforstaaelse, thi Mindretallets Forslag gaaer ikke ud paa at berøve dem et Tillæg i Forhold til de Andre, men kun paa, at dette Tillæg sættes i Forhold til deres tidligere lavere Indtægter.

Eutein: Da Alle synes at være enige om Nødvendigheden af at tilstaae de flettere aflagte Bestillingsmænd og Embedsmænd et Tillæg i Anledning af Dyrtiden, saa dreier hele Spørgsmaalet sig kun, om man skal følge Mindretallets eller Fleertallets Forslag. Fleertallets Forslag gaaer ud paa, at man skal vedligeholde det Forslag, som blev indbragt forrige Aar og senere blev Lov; hvorimod Mindretallet holder sig til det af Ministeriet foreslagte Udkast. Vistnok maa den af Fleertallet anførte Grund ved første Diekast synes tiltalende, idet derved henvises til en tidligere stadfæstet Bestemmelse, som man søger at vedligeholde; men her er slet ikke Spørgsmaal om at vedligeholde noget Bestaaende. Der maa i ethvert Tilfælde af saadan Betskaffenhed gives en ny Lov, og man er altsaa berettiget til at opkaste det Spørgsmaal, om ikke de Erfaringer, man har gjort ved den tidligere Lov, ere af

en saadan Betskaffenhed, at de berettigede til at foretage Forandringer. I saa Henseende er det nu af Ministeriet anført, at den Lov, som forrige Aar blev givet, har givet Anledning til velbegrundede Klager, hvorimod paa den anden Side Fleertallet i Udvalget paastaar, at den i sine almindelige Virkninger har vist sig hensigtsmæssig og velgjørende og ikke kan antages at have fremkaldt grundede Klager; det Sidste kan jo rigtignok være Tilfældet, naar Fleertallet tager Hensyn til dem, der have nydt Godt af Loven, men Klagerne komme og ere vel netop fremkomne fra dem, som Loven ikke kom til gode. Spørgsmaalet dreier sig altsaa her, naar vi ligesom Ministeriet ønske at holde os indenfor den Sums Grændser, som forrige Aar blev anvendt, om man skal foretrække at give de Bestillingsmænd og Embedsmænd, som ere gifte eller som ere Familieforsørgere og som have imellem 800 a 1,000 Rd., Dyrtidstillæg, eller om man skal holde sig til en Sum af til iffun 800 Rd. og medtage de Ugifte. Det er vistnok en Skjønssag, og der kan neppe anføres noget slaaende Bevis for, om den ene Klasse skulde være mere trængende end den anden; men det forekommer mig, at naar det af Ministeriet er anført, at der ere fremkomne velbegrundede Klager i Anledning af den forrige Lov, og at det har vist sig, at der har været stor Trang blandt de gifte Embedsmænd og Bestillingsmænd, hvis Gage er imellem 800 og 1,000 Rd., saa bør der tages Hensyn hertil. Jeg skal nu fremsøre en anden Bevæggrund, som idetmindste for mig, og som jeg formoder, ogsaa for Thinget vil have Indflydelse paa, at man i dette Tilfælde bør slutte sig til det af Regjeringen forelagte Udkast, og det er, at denne Lov maa siges at omfatte hele Monarchiet i